برای حل این سوال ابتدا از کلاس استفاده کرده و در هر بخش سوال را در یک متد پاسخ داده شده است. برنامه به این صورت کار می کند که در حلقه بینهایت از کاربر می پرسد قصد پاسخ به کدام بخش را دارد و در صورت مشخص کردن پارت توسط کاربر آن متد صدا زده می شود. حال به توضیح هر بخش پرداخته می شود:

- (a) برای خواندن دیتاست از (pd.read_csv() استفاده می کنیم و با (head() اردیف ابتدایی دستاست را نشان می دهیم. سپس ویژگیهای دیتاست را استخراج کرده و در لیست می گذاریم. حال در متد کلاس برای نشان دادن ۱۰ آیتم رندوم از دیتاست، با استفاده از (random.randint() عدد را بین ۱ تا طول دیتاست انتخاب کرده و کل محتوای آن ایندکس را نمایش می دهد.
- رسم visualize کردن ویژگیها از متدی استفاده می کنیم که نمودار هیستوگرام را برای هر ویژگی رسم می کند و ما می توانیم تعداد سمپلهای هر مقدار آن ویژگی بدست بیاوریم و این راه به بالانس کردن کلاسها کمک می کند. پس از انتخاب پارت b توسط کاربر از او سوال می شود که قصد ترسیم کدام ویژگی را دارد و کافیست شماره آن ویژگی را وارد کند و نمودار آن را مشاهده کند.
- c) برای بدستآوردن رابطه بین هر دو ویژگی از دیتاست کافیست شماره ویژگیها را کاربر وارد کند و سپس رابطه بین آن دو با نمودار scatter نمایش داده می شود و میتوان پراکندگی دادهها را مشاهده کرد.
- (d برای پیدا کردن missing data ابتدا از ()sum().sum() استفاده می کنیم و متوجه شدیم که داده ی استفاده و دیتاست بجای دادههای گمشده از ((?)) استفاده کرده، سپس تعداد ((?)) ها را در هر ویژگی بدست آورده و نمایش داده می شود، سپس آنها را با none جایگذاری می کنیم و سپس با (dropnaآنها را پاک می کنیم. برای محاسبه میانگین دادهها و انحراف معیار از (np.mean() و ()pn.mean() و ()pn.mean() می کنیم. برای محاسبه outlier در داده های عددی چارکهای اول و سوم را بدست آورده و تعداد دادههایی که از ۱٫۵ برابر تفاضل چارکها بزرگتر و یا کوچکتر هستند، در هر ویژگی حساب می کنیم.

سوال دوم

برای حل این سوال ابتدا کتابخانه مربوطه (opency) استفاده کرده و با استفاده از (Random) سه تصویر انتخاب و در قالب ماتریس نشان داده می شود. که در هر ماتریس به بیان سه بعد از تصویر پرداخته می شود. اولین بعد عرض (Width) نامیده می شود که نشان دهنده تعداد پیکسل های تصویر در هر سطر از چپ به راست می باشد. بعد دوم ارتفاع (Height) می باشد که نشان دهنده تعداد کانال های رنگی در هر تصویر از بالا به پایین می باشد. بعد آخر عمق (Depth) می باشد نشان دهنده تعداد کانال های رنگی در هر پیکسل می باشد.

مزایا تصاویر رنگی

• اطلاعات بیشتر

تصاویر رنگی اطلاعات بیشتری را نسبت به تصاویر گریاسکیل ارائه میدهند، زیرا هر پیکسل در یک تصویر رنگی شامل اطلاعات رنگی RGB است، اما در تصویر گریاسکیل فقط یک مقدار خاکستری داریم.

• واقعى تر بودن

تصاویر رنگی به دلیل حضور اطلاعات رنگ، به طبیعت تصویر نزدیک تر هستند و برای توصیف وضعیتها و شرایط واقعی مناسب تر می باشند.

معایب تصاویر رنگی

• حجم بزرگتر فایل

تصاویر رنگی به دلیل داشتن اطلاعات بیشتر (سه کانال رنگی) نسبت به تصاویر گریاسکیل، اندازه فایل بزرگتری دارند و نیاز به فضای بیشتری برای ذخیره دارند.

• پردازش محاسباتی بیشتر

برای پردازش تصاویر رنگی نیاز به محاسبات بیشتری داریم که ممکن است زمانبر باشد. با تبدیل تصاویر رنگی به گریاسکیل، میتوانیم از مزایای تصاویر گریاسکیل همچون حجم کمتر فایل و پردازش سریعتر استفاده کنیم، اما نمیتوانیم از مزیت اطلاعات بیشتر تصاویر رنگی استفاده کنیم. به طور کلی، انتخاب بین تصاویر رنگی و گریاسکیل به نوع داده و زمینه مورد استفاده ما بستگی دارد.

(D

تاثیرات روشنایی و کنتراست تصویر بر کیفیت بصری و تفسیر تصویر

• روشنایی تصویر

افزایش یا کاهش روشنایی تصویر می تواند تاثیرات مهمی بر تجربه بصری کاربران داشته باشد. روشنایی مناسب تصویر می تواند جزئیات را بهبود بخشیده و تصویر را واضح تر کند، در حالی که روشنایی زیاد ممکن است باعث ایجاد اشباعی در تصویر شود و جزئیات را پنهان کند.

• كنتراست تصوير

به نسبت میان روشنایی بخشهای مختلف تصویر کنتراست تصویر گفته میشود. افزایش کنتراست می تواند باعث تشدید تفاوتهای رنگی و جزئیات در تصویر شود، در حالی که کم کردن کنتراست ممکن است باعث ایجاد یک تصویر مسطح و بی حالت شود.

تنظیم روشنایی و کنتراست به عنوان یک مرحله پیشپردازش در پردازش تصویر بسیار مهم است. زیرا میتوان با تنظیم روشنایی و کنتراست بهبودی قابل ملاحظهای در کیفیت تصویر ایجاد کرده و جزئیات را به صورت بهتری نمایش داد، که در نتیجه نمایش بهتر جزئیات تفسیر تصویر توسط انسان یا الگوریتمهای ماشینی بهتر شود.

برای تنظیم روشنایی و کنتراست تصاویر، میتوانید از روشهای مختلفی مانند تنظیم مستقیم مقادیر پیکسلها یا استفاده از تکنیکهای پیشرفتهتر مانند تبدیل هیستوگرام و یا تکنیکهای تنظیم تصویر مانند تعادل سفیدی استفاده کرد. این تکنیکها میتوانند باعث بهبود تجربه بصری و تفسیر تصویر شوند.

(E

نرمال سازی تصویر به معنای تبدیل تصویر به یک فرمت استاندارد است که باعث می شود تمام پیکسل ها در تصویر در یک محدوده مشخص و قابل مقایسه باشند. این محدوده معمولاً از \cdot تا \cdot یا \cdot تا \cdot می اشد و به تصحیح و تطبیق توزیع پیکسل ها کمک می کند.

چالشهایی که ممکن است در صورت عدم نرمالسازی تصاویر به وجود آید عبارتند از

- تفاوتهای مقیاس
- تصاویر با مقیاسهای مختلف ممکن است باعث ایجاد تفاوتهای بزرگ در دادههای ورودی شوند که می تواند در عملکرد مدلهای یادگیری ماشین تأثیر منفی داشته باشد.
 - سختی مقایسه
- در صورتی که تصاویر به صورت صحیح نرمالسازی نشوند، مقایسه و محاسبات مربوط به ویژگیها و تفاوتهای آنها ممکن است دشوار شود.
 - مشکلات در آموزش مدل
- عدم نرمالسازی تصاویر ممکن است منجر به مشکلاتی در فرآیند آموزش مدلهای یادگیری عمیق شود که می تواند به عدم پایداری و عملکرد ضعیف مدل منجر شود.

برای نرمالسازی صحیح تصاویر، می توان از روشهای مختلفی استفاده کرد. به عنوان مثال، می توان مقادیر پیکسلها را تقسیم بر ۲۵۵ کرده تا در بازه \cdot تا ۱ قرار بگیرند. در صورت استفاده از تصاویر (RGB) میانگین و انحراف معیار تصویر را محاسبه کرده و با استفاده از آنها تصویر را نرمالسازی می کنیم.

سوال سوم

در حل این سوال پس از استخراج ویژگیهای دیتاست براساس موضوع و تاریخ نمودار (Bar chart) رسم می شود تا تعداد سمپلهای هر کلاس به دست آید. برای پیشپردازش از کتابخانه (Hazm) استفاده می شود، دادهها را نرمال و توکنایز می کنیم. ایست واژهها و علائم نگارشی را حذف می کنیم. با استفاده از کتابخانه (sklearn.feature_extraction.text) دادهها را به بردار تبدیل می کنیم.

(0,414896) 0.009012103944562505

اعداد نشان داده شده در فوق خروجی متد (TfidfVectorizer) میباشد، که اولین عدد داخل پرانتز ایندکس داکیومنت و عدد دوم اینکس کلمه میباشد و عدد جلوی پرانتز نشان دهنده Tfidf میباشد.

در مرحله بعدی تابعی نوشته میشود که یک دیکشنری از لغات به همراه تعداد تکرار آن در کورپس را به ما میدهد. سپس با استفاده از نمودار (Bar chart) ده کلمه پرتکرار را مشخص میکنیم.